

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/190/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419203049
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8419203049.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému : L. H., T.. XX.XX.XXXX, U. H. C. XXX, XXX XX C., o zaplatenie 140,-eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a** .
- II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 126,-eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 126,-eur od 30.4.2019 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a** .
- IV. Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 80 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 18.10.2019 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 140,-eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 140,-eur od 30.4.2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že žalovaný uzatvoril dňa 02.03.2016 s obchodnou spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. zmluvu č. XXXXXXXXXXXX ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky postupcu a na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky ich splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli podľa žalobcu upravené v zmluve a obchodných podmienkach. Tvrdil, že zmluva obsahovala všetky náležitosti zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 168,-eur a následne porušil svoje povinnosti, keď neplnil splátky v stanovených termínoch, celkovo zaplatil len sumu 28,-eur. Tvrdil, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.04.2019 bola pohľadávka voči žalovanému vo výške 140,-eur postúpená na žalobcu, a keďže žalovaný ani po postúpení pohľadávky na svoj záväzok žalobcovi nič nehradil, tento sa domáha zaplatenia dlžnej sumy súdnou cestou a žiada aj zákonné úroky z omeškania. Uplatnená pohľadávka podľa žalobcu predstavuje len nevrátenú istinu úveru bez úrokov a bez poplatkov, nakoľko žalovaný čerpal sumu 168,-eur a vrátil len sumu 28,-eur, teda dlží na istine 140,-eur.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca k žalobe pripojil Zmluvu o pôžičke č.4603005546 s prílohou č.1- Obchodné zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. platné od 1.4.2015 a prílohou č.2 - Informácie o finančnom sprostredkovaní, Dodací list, výzvu k splateniu celého úveru zo dňa

27.01.2017 s poštovým podacím hárkom, pokus o zmier, prehľad čerpania a prehľad úhrad, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 06.05.2019, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 29.04.2019 a príslušnú časť jej prílohy.

3. Dňa 16.12.2019 súd žalobcu s poukazom na § 138 Civilného sporového poriadku vyzval na čiastočné späťvzatie žaloby z dôvodu, že zo skutočností tvrdených v žalobe a z doložených listinných dôkazov po predbežnom právnom posúdení sporu, vzhľadom na dátum doručenia žaloby súdu a § 54a Občianskeho zákonníka je zrejme, že žalobou uplatňované právo zo spotrebiteľskej zmluvy je čiastočne premlčané.

4. Na uvedenú výzvu žalobca reagoval vyjadrením zo dňa 3.1.2020 tak, že ak má súd za to, že uplatnený nárok je čo i len z časti premlčaný a že by preto mal povinnosť aplikovať §54a Občianskeho zákonníka, tak žalobca poukazuje na skutočnosť, že uvedené ustanovenie vykazuje obdobný zásah do Ústavou SR garantovaného práva na súdnu ochranu ako vykazovalo ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré bolo Ústavným súdom SR dňa 07.02.2018 vo veci vedenej pod sp. zn. PL.ÚS 11/2016 vyhlásené za nesúladne s čl.46 ods.1 v spojení s čl.1 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobca uviedol, v čom podľa neho aktuálne znenie §54a Občianskeho zákonníka vykazuje zhodné znaky s § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa a ponúkajúc svoj výklad predmetného nálezu Ústavného súdu uviedol, že pokiaľ Ústavný súd SR rozhodol o protiústavnosti ustanovenia o povinnosti súdov ex offio prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských sporoch, potom by rovnaký postoj mal zaujať aj v prípadnom konaní o nesúlade právnych predpisov (§ 54a OZ) s Ústavou SR, nakoľko ide o úpravu de facto ešte prísnejšiu. Žalobca navrhol, aby súd konanie v zmysle § 162 ods.1 písm. b) CSP prerušil a podal Ústavnému súdu SR návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov s Ústavou SR.

5. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami, s vyjadrením žalobcu zo dňa 3.1.2020, s výzvou vyjadriť sa k nej a poučením o možnosti zastúpenia a o jeho procesných právach a povinnostiach bola do vlastných rúk doručená dňa 30.01.2020 písomne nevyjadril.

6. Pokiaľ ide o návrh žalobcu na prerušenie konania, nakoľko ho súd nepovažoval za dôvodný, v súlade s ust. § 162 ods. 3 CSP pokračoval v konaní, pristúpil k meritórnemu posúdeniu veci a o zamietnutí návrhu na prerušenie konania rozhodol až spolu s rozhodnutím vo veci samej.

7. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné (keďže žalovaný sa k veci vôbec nevyjadril), pričom prejednávany spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm.b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20.03.2020, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods.3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 11.03.2020 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

8. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a vyjadrenia žalobcu zo dňa 03.01.2020, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

9. Z obsahu zmluvy o pôžičke zo dňa 02.03.2016 číslo XXXXXXXXXX súd zistil, že obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. zastúpená sprostredkovateľom O2 Slovakia, s.r.o. a žalovaný v uvedenej zmluve dohodli bezúročnú pôžičku vo výške 168,-eur za účelom financovania kúpy žalovaným kupovaného tovaru- mobilného telefónu Huawei black ktorého kúpna cena bola 170,-eur s tým, že žalovaný uhradil akontáciu vo výške 2,-eur a na zvyšok kúpnej ceny vo výške 168,-eur mu bola poskytnutá spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. bezúročná pôžička. Tá sa mala vrátiť v 24 mesačných splátkach vo výške 7,-eur platených vždy k 28 dňu v mesiaci počnúc dňom 28.4.2016 a končiac dňom 28.3.2018, pričom termín splatnosti každej z 24-och mesačných splátok je uvedený priamo v zmluve. Prevzatie mobilného telefónu žalovaným je potvrdené na dodacom liste (rub čl.17 spisu).

10. Z prehľadu čerpania a úhrad k zmluve predloženého žalobcom (čl. 20 a 21 spisu) súd zistil, že je tam zaznamenané čerpanie pôžičky žalovaným dňa 1.3.2016 vo výške 168,-eur a ďalej sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok pôžičky žalovaným z ktorých vyplýva, že žalovaný uhradil

okrem akontácie len 4 splátky po 7,-eur, a to jednu dňa 14.7.2016 a potom tri dňa 26.7.2016, spolu teda uhradil v splátkach sumu 28,-eur. Listom zo dňa 27.1.2017 právny predchodca žalobcu požiadal žalovaného o úhradu dlžnej sumy vo výške 140,-eur v lehote 15 dní od spísania výzvy, pričom uvedený list odoslal mu dňa 30.1.2017.

11. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. ktorá bola pôvodným veriteľom v úverovom vzťahu so žalovaným je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom a tiež poskytovanie spotrebiteľských úverov v neobmedzenom rozsahu. Žalovanému bola poskytnutá bezúročná pôžička ako fyzickej osobe nepodnikateľovi, ktorá podľa § 1 ods.3 písm. i) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nie je spotrebiteľským úverom (keďže išlo o poskytnutie pôžičky bez úroku a bez ďalších poplatkov), preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z toho, že podľa § 491 ods.2 Občianskeho zákonníka na záväzky vznikajúce zo zmlúv v zákone neupravených treba použiť ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzky im najbližšie, čo v tomto prípade sú ustanovenia upravujúce zmluvu o pôžičke. Nakoľko pôžička žalovanému poskytovaná bola ako fyzickej osobe nepodnikateľovi, jedná sa v danom prípade o spotrebiteľský občianskoprávny vzťah. Keďže žalobca tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa- Home Credit Slovakia, a.s. postúpením, bolo potrebné aplikovať tiež ustanovenia Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky.

12. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

13. Podľa § 658 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky. Pri nepeňažnej pôžičke možno dojednať namiesto úrokov plnenie primeraného väčšieho množstva alebo vecí lepšej akosti, spravidla toho istého druhu.

14. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 524 odsek 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

17. Podľa § 526 ods.1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. /§ 526 ods.2 Občianskeho zákonníka./

18. Žalovaný, ktorému žaloba so všetkými prílohami bola riadne doručená a bol vyzvaný sa k nej vyjadriť žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu nepoprel a preto skutkové tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaný uzavrel s jeho právnym predchodcom zmluvu o pôžičke, že boli mu riadne poskytnuté peňažné

prostriedky na zakúpenie telefónu vo výške 168,-eur a že žalovaný doposiaľ zaplatil len sumu 28,-eur súd v súlade s § 151 ods.1 CSP považoval za nesporné.

19. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu, obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. poskytla žalovanému bezúročnú pôžičku vo výške 168,-eur, pričom žalovaný na úhradu nárokov z tejto zmluvy do dňa podania žaloby zaplatil len sumu 28,-eur. Keďže zo sumy bezúročnej pôžičky žalovaný úhradami pred podaním žaloby doposiaľ uhradil časť vo výške spolu 28,-eur, neuhradený ostal zostatok jeho dlhu a nárok veriteľa vo výške 140,-eur. Súd však nemohol tento nárok priznať celý, lebo jeho časť uplatnená žalobcom bola po uplynutí premlčacej doby, na čo súd v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka účinného v čase podania žaloby musel prihladiť ex offo. Premlčanie časti nároku žalobcu tu znamenalo zákonnú prekážku pre vymáhanie a prisúdenie danej časti nároku a preto súd žalobe vyhovel len v nepremlčanej časti.

20. Podľa § 100 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

21. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

23. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

24. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

25. Ako už súd uviedol, niet pochyb, že žalobca v danom prípade žalobou uplatnil právo na plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, čo ani nebolo v konaní sporné, sám žalobca to potvrdil. Vzhľadom začatie súdneho konania dňa 16.10.2019 (doručenie žaloby súdu), t. j. po nadobudnutí účinnosti zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (5.12.2018), bolo v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s vyššie citovaným § 879v Občianskeho zákonníka povinnosťou súdu aj ex offo skúmať, či v danom prípade žalobca uplatnil na súde pohľadávku vyplývajúcu zo spotrebiteľského vzťahu predtým, ako došlo k jej premlčaniu. Uvedené jasne potvrdzuje zámer zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu č. 343/2018 Z. z., z ktorej vyplýva, že prijatá právna úprava zavádza osobitnú úpravu uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv v reakcii na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy považuje zákonodarcu za opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany podporovať vynucovanie plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku, ale vytvorenie priestoru pre to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia napríklad v tom, že už nebude disponovať dôkazmi. Zároveň sa vylučuje kondícia, t.j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného

dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľa vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Táto právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, t.j. na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

26. V prejednávanom prípade má nárok žalobcu svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Konkrétne jednalo sa o poskytnutie bezúročnej pôžičky ktorá sa mala vrátiť v splátkach. Jednotlivé splátky majú samostatný režim premlčania podľa ich splatnosti (§ 103 Občianskeho zákonníka). Nie je v danom prípade možné na posúdenie premlčania aplikovať druhú vetu § 103 Občianskeho zákonníka, lebo nebolo preukázané platné predčasné zosplatenie pôžičky. Ako už bolo uvedené, jednalo sa tu o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa v zmysle tejto zmluvy malo uskutočniť v splátkach, preto ak veriteľ chcel žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, bol povinný postupovať podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase. Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Súd musí skonštatovať, že nebolo preukázané dodržanie týchto podmienok, ktoré v zmysle predmetného ustanovenia zákona bolo treba splniť, aby bolo možné žiadať predčasné splatenie pôžičky. Nebolo tvrdené a nebol súdu predložený ani žiadny dôkaz upozornenia žalovaného na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pôžičky. Tvrdené a preukázané bolo len doručovanie výzvy na zaplatenie celej dlžnej sumy zo dňa 27.1.2017 ktorá ani neuvádza, kde by malo byť dohodnuté právo žiadať zaplatenie celej sumy pre neplnenie splátok, hoci taká dohoda je ďalšou zákonnou podmienkou na platné predčasné zosplatenie dlhu.

27. Preto súd nemal za preukázané platné mimoriadne, predčasné zosplatenie pôžičky v danom prípade (podporne viď napr. rozsudok Okresného súdu Bardejov v obdobnej veci žalobcu sp.zn.5Csp/87/2019). V prospech žalovaného bola poskytnutá bezúročná pôžička vo výške 168,-eur, ktorá sa mala podľa výslovnej a zrozumiteľnej dohody strán v zmluve splácať v tam špecifikovaných splátkach po 7 eur vždy k 28. dňu toho ktorého mesiaca. Vo vzťahu k premlčaniu to potom znamená, že žalovaný pri dohodnutej mesačnej frekvencii splácania a skutočnosti, že prvá splátka zaplatená mala byť 28.4.2016 by do dňa 18.10.2016 (tri roky pred doručením žaloby súdu) mal zaplatiť 6 splátok po 7 eur (prvú splátku 28.4.2016, a potom 28.5.2016, 28.6.2016, 28.7.2016, 28.8.2016, 28.9.2016), teda sumu spolu 42 eur, pričom uhradil v tomto období len štyri z týchto splátok, teda sumu spolu 28 eur. Teda rozdiel vo výške 14 eur zodpovedajúci 2-om splátkam je suma, právo na zaplatenie ktorej bolo premlčané. Z uvedeného vyplýva, že nakoľko v prospech žalovaného poskytnutá bola suma 168 eur a do vyhotovenia žaloby uhradil 28 eur, veriteľ mal nárok na vrátenie už len sumy 140 eur z ktorej časť vo výške 14 eur mu pre premlčanie nebolo možné prisúdiť a priznať, preto dôvodne uplatnená bola len istina 126 eur. Vzhľadom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka súd na toto premlčanie pri rozhodnutí musel ex offo prihliadnuť a preto za dôvodný a nepremlčaný nárok zo zmluvy o pôžičke považoval len sumu 126 eur. Keďže splatnosť poslednej splátky bola dohodnutá na deň 28.3.2018, všetky nepremlčané splátky boli v čase podania žaloby splatné.

28. V priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti spochybňujúce tvrdenia žalobcu, že na nároky zo zmluvy o pôžičke žalovaný doposiaľ uhradil len sumu 28,-eur. Nespochybnil to ani samotný žalovaný, hoci žaloba s prílohami mu bola riadne doručená a bol vyzvaný sa k nej vyjadriť, teda ak by chcel spochybniť základ či výšku voči nemu uplatneného nároku, mal dostatočný priestor tak urobiť. Súd preto mal za dôvodne uplatnený nárok žalobcu vo výške 126,-eur a preto v tejto časti žalobe vyhovel. V časti o zaplatenie sumy 14,-eur zodpovedajúcej dvom omeškaným splátkam splatným dňa 28.8.2016 a dňa 28.9.2016 súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

29. Žalobca predloženou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29.04.2019 s prílohou preukázal, že bola mu pôvodným veriteľom postúpená pohľadávka voči žalovanému vo výške 140,-eur spolu s príslušenstvom a všetkými právami s pohľadávkou spojenými a predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 6.5.2019 preukázal, že postupca Home Credit Slovakia, a.s. oznámil žalovanému, že pohľadávka z predmetnej zmluvy bola spolu s príslušenstvom odplatne postúpená na žalobcu.

Uvedené oznámenie žalovanému opätovne bolo doručené spolu so žalobou. Vzhľadom na uvedené preto súd mal za preukázanú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky rovnajúcej sa výške nevrátenej a nepremiľčanej istiny pôžičky. Keďže nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaný sumu 126,-eur do dňa vyhlásenia rozsudku mu neuhradil, súd žalobe v časti nároku na zaplataenie sumy 126,-eur vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

30. Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplataenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 140,-eur od 30.04.2019 do zaplataenia.

31. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

34. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Keďže posledná splátka istiny pôžičky na ktorú veriteľovi nárok vznikol zaplataená mala byť ešte dňa 28.3.2018, je zrejmé, že žalovaný dňa 30.4.2019 od ktorého žalobca požadoval úrok z omeškania dávno bol v omeškani so zaplataením nevrátenej istiny pôžičky. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania (5 % ročne) nepresahuje sadzbu určenú podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný dňa 30.4.2019 bol v omeškani so zaplataením nevrátenej a nepremiľčanej istiny 126,-eur a jeho omeškание trvá, pričom s postúpenou pohľadávkou zo zákona (§ 524 ods.2 Občianskeho zákonníka) prešlo na žalobcu aj jej príslušenstvo, čo sú aj úroky z omeškania, uložil mu súd spolu so sumou 126,-eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 126,-eur od 30.4.2019 do zaplataenia. V časti o zaplataenie úrokov z omeškania zo sumy premiľčaného nároku 14,-eur súd žalobu zamietol (v súvislosti s premiľčaním požadovaných pokračujúcich úrokov z omeškania súd podporne odkazuje na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 1Cdo/157/2009 v zmysle ktorých povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká samostatne za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškani so splnením dlhu; týmto dňom začína plynúť všeobecná trojročná premiľčacia doba a jej uplynutím sa právo premiľčí ako celok).

36. Súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v lehote stanovenej v § 232 ods. 3 veta prvá CSP, t.j. v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku keďže na určenie dlhšej lehoty na zaplataenie, či na povolenie splácať ju v splátkach nebol do dňa vyhlásenia rozsudku podaný návrh. Žalovaný ktorému žaloba bola doručená a bol výslovne vyzvaný sa k nej vyjadriť nevyjadril sa ani k uplatnenému nároku, ani k jeho splatnosti, preto nebol zákonný dôvod a podklad na určenie inej ako zákonnej lehoty na plnenie. Uvedené však žalovanému nebráni, aby sa v prípade, že by prisúdenú sumu chcel splácať v splátkach, obrátil s takouto žiadosťou priamo na žalobcu.

37. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP.

38. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, teda tak žalobca ako aj žalovaný boli v časti úspešní, v časti neúspešní. Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplataenie sumy 126,-eur s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania v ktorej bolo žalobe vyhovené. Žalovaný bol v konaní úspešný v časti o zaplataenie sumy 14,-eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania v ktorej bola žaloba zamietnutá.

39. Žalobca tak bol vo veci úspešný v rozsahu 90 %, žalovaný bol vo veci úspešný v rozsahu 10 %.

40. Po odpočítaní úspechu žalovaného v rozsahu 10 % od úspechu žalobcu v rozsahu 90 % vznikol vo veci úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80 %.

41. O konkrétnej výške náhrady trov konania v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Záverom vo vzťahu k návrhu žalobcu na prerušenie konania súd uvádza nasledovné.

43. Podľa § 162 ods. 1, 2 a 3 CSP súd konanie preruší, ak

a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť,

b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") návrh na začatie konania,

c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

(2) Súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania.

(3) O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

44. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, nedospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov, preto neprerušil konanie, nepodal Ústavnému súdu SR návrh na začatie konania a návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

45. Ako už súd uviedol vyššie, aj z dôvodovej správy k zákonu č. 343/2018 Z.z. jasne vyplýva a je tam výslovne uvedené, že prijatá právna úprava zavádza osobitnú úpravu uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv práve v reakcii na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018 na ktorý žalobca poukazoval. Súd nepovažuje danú úpravu prijatú práve na odstránenie ústavnej rozpornosti predošlej úpravy za rozpornú s Ústavou SR. Preto vzhľadom na to, že jedná sa v prípade §54a Občianskeho zákonníka o platné a účinné ustanovenie právneho poriadku SR, ktorým súd je viazaný a ktoré bolo prijaté práve v reakcii na rozhodnutie Ústavného súdu vo vzťahu k § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom platí prezumpcia ústavnosti zákonov súd nepovažoval návrh žalobcu na prerušenie konania za dôvodný a preto ho samostatným (prvým) výrokom tohto rozsudku v súlade s § 162 ods. 3 CSP zamietol.

Poučenie:

: Proti výrokom č. II, III a IV tohto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok. Proti výroku č. I odvolanie nie je prípustné.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.